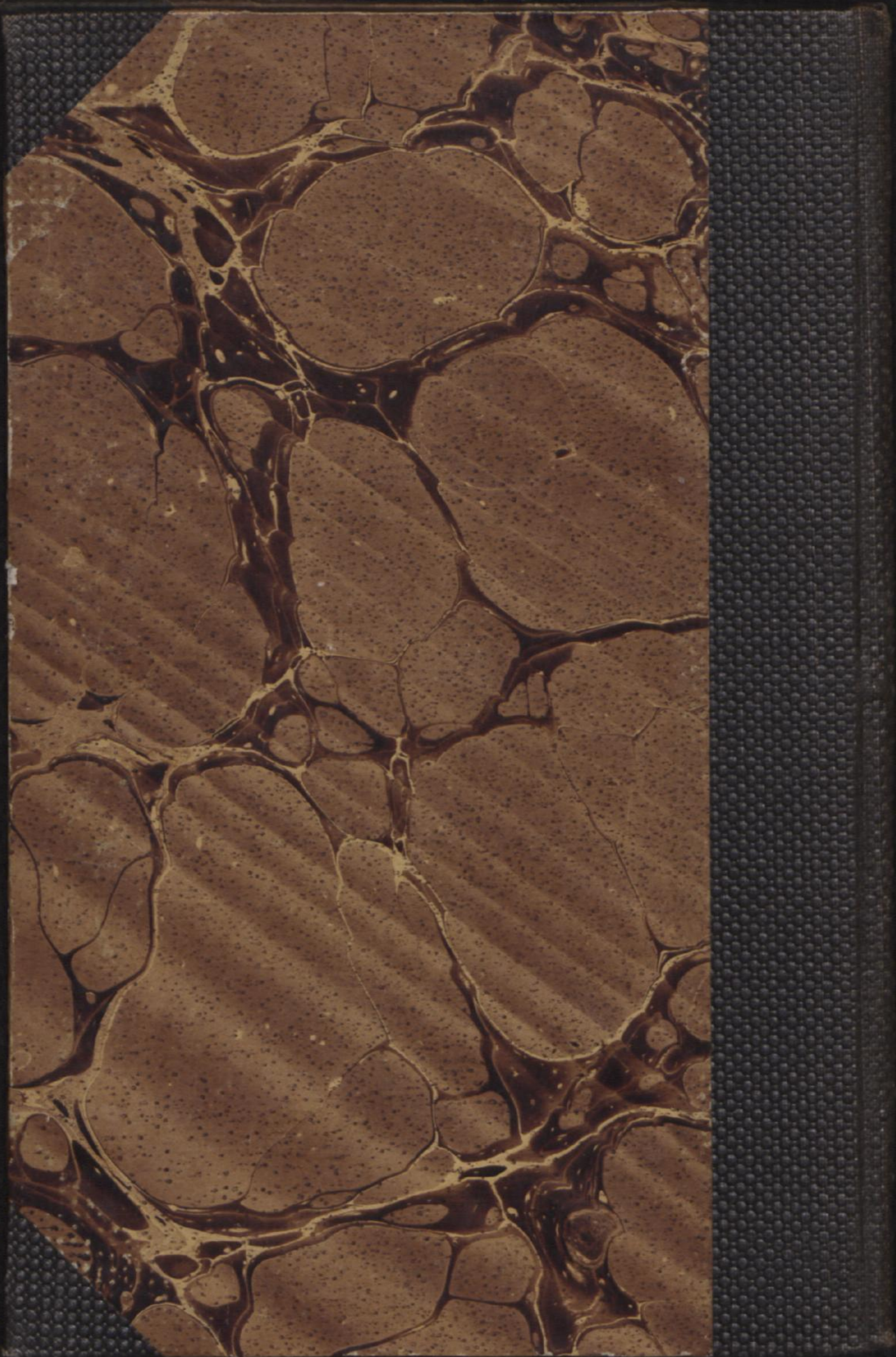

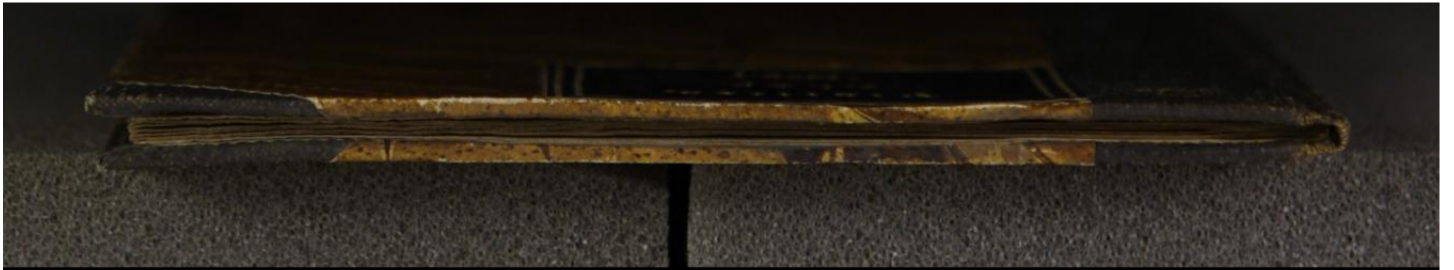
Vigilies.

s. l. & a.

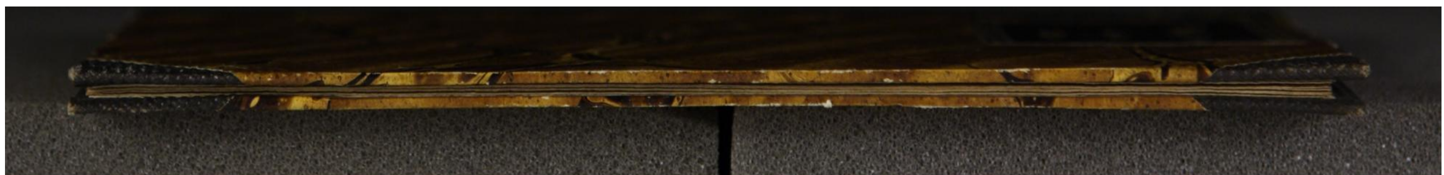
(1529.)

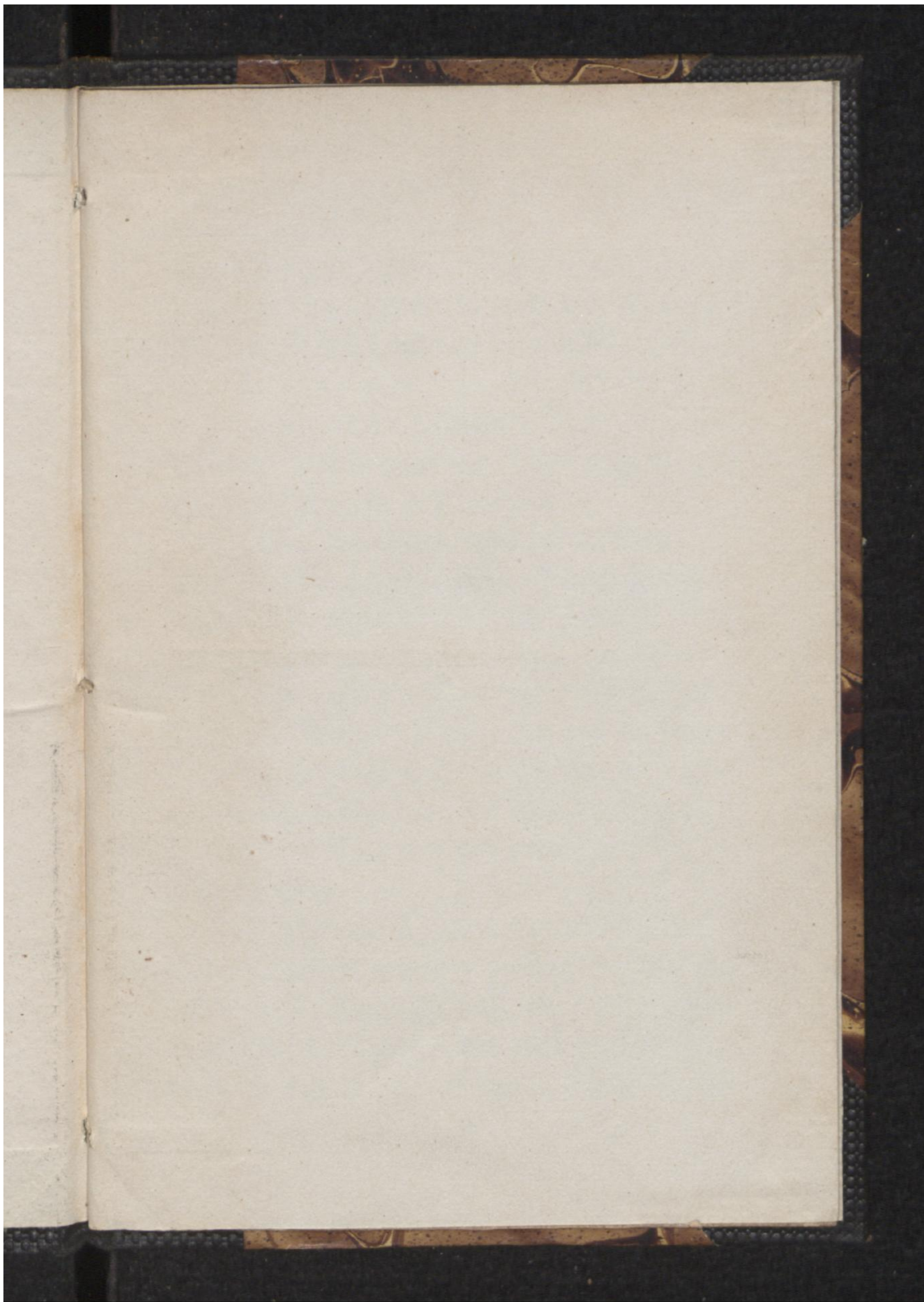

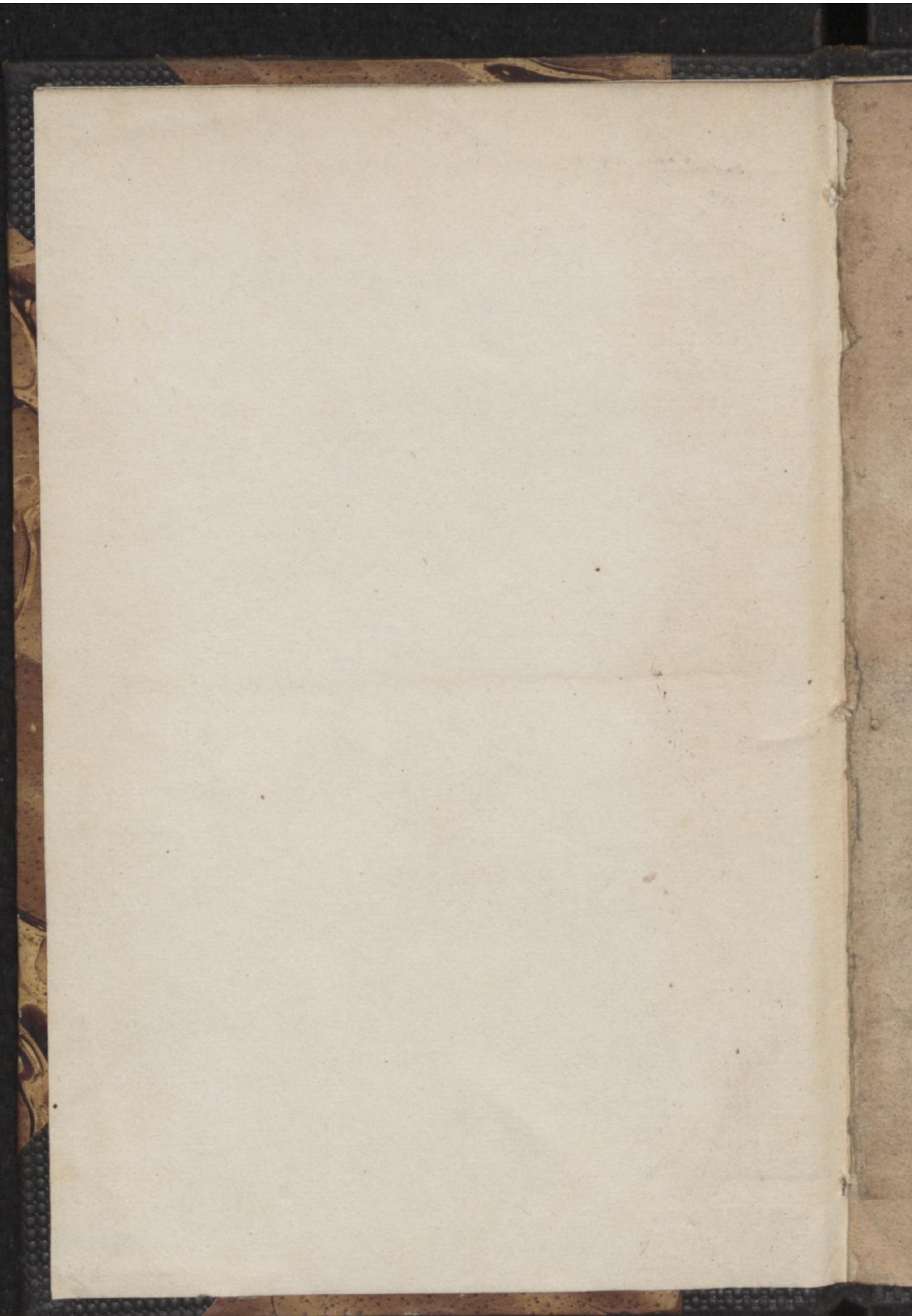

DA-Box

Conspicit Nunner Canicker icke de beste Circumdederunt me
Quoniam/for gudz ansicht kand sig inge vnduige /de selge deris messer oc off beswige Christi ord holde de icke vidt lige/ quod fundauerunt manus eius/venite dette folck er det om huilckit schriffuit staar/ som vdi de lange kleder gaar/oc alltid Christi ord forsmar/ et oues poscue eius
❧ Circumdederunt me etcetera
Hodie wille wi end mere aff dem siunge / Men dette wille wi tilforne betinge / om det eder icke wel kand klinge/ nolite obdurare corda vestra / Om dagen ere de helli ge baade siunge och lese / om natten ere de fulde baade skide och blese / patres vestri Sandelige hwer aff dem maa wel saa sige Dricke / doble / och hor bedriffue / det er Opera mea
❧ Nunner Canecker etcetera
Quadraginta annis / haffuer ieg wel set denne handtering/ for penninge skild giøre de alle deris ting/Oc der met driffue ager alland om kring / et erant corde /de sel

ge deris gud for en smaa penning / Judas tog meer end x skelling/ab ira mea forti at de saa selge deris kram / non introibunt in requiem meam

❧ Circumdederunt me et cetra

Requiem /nederst i helffuedis affgrund / O be de beskorne seller saa mangelund / ath de icke mer telge den trinde Gud met dent røde mund / dona eis domine de haff ue präget til deris wild/ fraa de arme baa de fisk oc sild/oc der fore io dent ewige ild luceat eis

❧ Nunner Canecker et cetera

❧ Beter off penninge

DEt er off wnt och giffuet aff wor helligeste fader Peue/ath wi ma gaa orckeløse oc mange welløst haffue

Forti at wi ere saa lade oc wille inthet giø re/de wertlige skulle off besorge met kleder oc føde

J werdzlige maa eder swarlige nere / wi andelige hielpe eders swre sued och blod ath fortere

wdi win oc miød baade dag oc nat / der
met haffue wi mange met stor armod be-
sat

❀ Thi ath der stat saa i schrifftē schreff
uet / hwo altheret tiener han skal der aff
leffue

Som mand maa see paa wore presters oc
monckers orden / at wi aandelige for gode
dage skyld ere worden

wor begering er offuerflødelig til ath dric-
ke oc ede / Sō de skønne wnge konner met
off wel wide

wi samble om aared guld och penninge aff
alle / tøckes eder icke som det monne wdi
en dyber brønd ned falde

Der fore bede wi for eders stele och lese /
det kommer eder til gode som wi eder bag
monne blase

wi ere andelige all aff Pauē der til skicke
de / at wi skulle de werdzlige aff lure guld
och penninge

Alt hues wi saaledis fran dem kunde fan
ge / det skal met off til hore hwsset gange

Der skulle wi det fortere oc icke sorge/for tere wi mer siden skulle wi paa ewentur borge
Saa monne wi oc ith got haab der til haff ue/ath wi om morgen skulle faa en ferske døding ath begraffue
Oc nar i werdzlige dø bort i store hobe/ da kunde wi andelige guld oc penninge til sammen sobe
Requiem off moncke och prester wel be haffuet/der met giøre wi de alder wiseste til aber
Ber off penge/forti vi behoffue dem vel
Conuertere domine
Lader off nu tilhobe sõ tilbørligt er alle sammen/gaa oc bede for alle de som bede tappe i kanden
Forti wi faa penninge store hobe/for mid delst messen som folckit aff off kiøbe
Vi haffue x eller xiii messer huer wge/dog beklage wi ath det er icke nock til wore buge
Vi tage det huad helder det er ret eller krū
Thi wi betale det vel met per dominum

Vi maa wel dricke win aff sølff skale/ wi skulle det met stencke kostē betale
Saa lese wi deprofundis intil clamaui/ famulorum/ famularum der met saa gaa wi
Der met wi dem saa vel beuare/ som den der foruden en sand tro mopne heden fare/
Saa lure wi oc penninge aff de gamble matroner/ Schriffue dem i den døde bog och de kalde off deris patroner
Telse/ Aase/ Vna/ och merde/ wi lese och siunge for dem met store sterte
Alt hues de giffue/ det lade wi hoff de vnge koner bliffue
Vi selge wore gode gerninger met stor ere/ di skulle wore bulskaff fortsde kleder bære
Om dagen gaa wi hellige och gudelige til kircke om natten dricke wi off drucken som suine och løske pigen i mørcke
Nat oc dag ede oc dricke wi off saa mette/ ath wi tabe baade tidebog oc hette
wi kunde och høstruen och pigen saa wel offuerhøre/ ath de skulle altid vor wilge

vel gjøre

Vi gjøre høsbonde met obne øgen blind at han staar och gaber / Saa kunde wi de werdzlige gjøre til aber

Dog ath de meste del wort bedregeri vel wide / ligeuel giffue de oss mad oc øl oc kle der ath slide

Der fore bedrage wi dem baade til liff och siel / wi achte icke stort om nogen aff dem kand komme til gud och lide wel

Requiem kunde wi prester oc moncke saa saare wel sjunge / ath somme de gaa met ledige punge

Conuertere domine / muncke och Nunner / fortt den gandske hob / dricke alle aff den Romske Strop

Respondo

VJ tacke allenisste den Rommere stol met ere / ellers haffde wi icke it stycke brød at forthere

Han pleier oss for penninge afflad ath giffue / der aff kunde wi som herrer leffue

Met det affladt kunde wi folcket bedrage / ath de oss giffue gyldene och ducate

Alt det gotz som til eder met wrette monne kōme/ lader oss det faa det skal eder frōme
Ville i wretferdelig suerge och falske eder gøre/for halffdelen i der met baade ville wi eder absoluere
Man kan inted gotz saa wretferdelig win de/ath det kand io vdi affladz kisten for suinde
Skulle wi eder ith affladz breff schriffue/ da skulle i oss en god gylden giffue
Saa maa i om fasten smør oc ost vel spi se/gør i det vden breff da skulle wi eder til dieffuelen wise
Jacobs reyse maa i for penninge quittere wi kunde eder aff pine absoluere
Vdi skerssildz pine er stor iammer oc pla ge/ giffuer oss men penninge da skulle i in gen nød der haffue
Man kan en siel der lade vd springe/ naar penningen i kisten kan klinge
Formedelst skerssild oc pawelige rette/bliff ue wi herrer oc ligfolk wore knechte

De messer som mange Pawer haff ue ladet schriffue / Pleye oss gode vomuer

i vort køcken ath giffue
Naar wi holde Sielemesser oc memorier/
saa faa wi penninge som i maa lese i vore
Historier
Den døde bog oc søndagis bøn som huer
mand ved/gør mangen prest om hans mu
nd fed
Vi gaa til de dødis graffuer oc ønske dem
ro och lise/ paa det ath wi ederis forelders
siele skulle loffue oc prise
Det kommer dem til hielp oc til gode /
saa vel som den der slo den gamle brune
sode
Saaledis maa wi alt ligfolckene fulde met
trøglerj bestoppe/ellers ginge wi met ledi
ge kroppe
Men nu faa wi alt huess wi ville haffue
det synnes vel paa vor store fede maffue
Requiem ville wi deris siele befale/om aff
tenen skulle de igennem vor strube hale
Nequando skal oss prester oc muncke no-
gen løcke ske/i skersild er icke vden en
gammel blind Nunne kan icke see

PArce mihi domine/ Christus rober offuer oss phariseer det euige we / Thi wi haffue dē hellige schrifft falskelig forwandlet/och haffue kende for det arme simpel folk met falske lerdom beblandet / Formedelst pawelig tant och menniskelig bud oc skick haffue wi dem daaret/ oc deris conscientier met tunge byrder besuaret Mange mennisker haffue wi det euige liff beröffuet/formedelst Aristotelem som philosophien haffuer bescreffuet/Fabel oc drömme haffue wi lert och icke Christum/ som er alle dem som tro en salig lerdom/Huer haffuer søgt sin egen profit och baade/met vdwertis skynnendis hellighed offuer all maade/Aldelis for gult oc penninge skyld haffuer det veret/ath wi haffue den pawelig ret i steden for Bibelen offuer faret ; Met vor falskhed er all verden beladē som i haffue hört/oc vtalige mēniske haffue wi til dieffuelen fört/ Der met mōne wi all verdens rigdom oc gotz til oss drage/oc der

vdaff hafft offuerflødige och rolige dage/
ville i end nu vort skalckhed her effter saa
gerne lide/ met guld oc penninge ville wi
mod sandhed frilecken stride

❧ Anden lectie ❧

Tedet animam meam vite mee/fordi
mand seer nu obenbare vor skalcke
rie/Som wi aandelige haffue anrichtet/de
verdzlige haffue wi schriffet/For oss mo
te de obenbare bekende och sige / alt huess
de om aaret monne bedriffue/ det met fin=
ge wi vdi vor forstant/all opset offuer alle
land/ Vi forfore alle herrers och førsters
sind i alle maade/ta det waar oss icke liden
baade/De kunde oc inted beslutte paa no
gre herredage/ at wi kunde det io aff dem
randsage / Ders raad och anslag gaffue
wi vore prelater til kende/ fordi kunde de
ingen wgunstighed oss til wende/ Mange
baade quinder oc møer skulle vor vilge vel
gøre/saa vel kunde wi ders schrifftemaal
høre/Vi haffue dem offte saadan bod och
penitense giffuet/om huilckit Lucas føye
haffuer schreffuit/Saaledis kunde wi och

6

de werdzlige tribulere / ath wi ingeledis vilde dem absoluere/før end de maatte oss til sige oc loffue/alt huess wi aff dem vilde haffue/vilde de det ey göre vere sig quinde eller mand/saa komme wi dem strax i bån vdi saadan maade vore de vnder vort veld oc mact/baade vnge och gamle som nu er sagt/maa wi met dette suerd lenger stride Saa ville wi de verdzlige her effter met skarpe spore ride

Tredie lectie

MAnus tue domine ere oss suare/Det den seer det nu obenbare/Huorledis wi dem met menniskens lerdom haffue forblindet/Oc Christi ord forsømmit/wi haffue lert dem paa Capper oc deris egne gerninger ath bygge/ som icke ere stelen trygge/Til helligdom i fremmede lend at løbe / Aff Anthonis prest benedielse vnd-fange/dess maa wi oss vel skamme/ Fordi de anthoniter ere icke offuer ens/huad eller det ben er aff Anthonio eller ith suins ben/

met huilcket de den gantske verden besuige bedrage herrer oc førster/ borgere och bønder alle til lige / mand haffuer sat tro och loffue til det vide vand oc salt oc de dødningers ben/ och saa til den fule palme gren/ vor alt saadant for vore synder plicht och bod/ huor wor da Christi rosen blod/ eller help det oss aff synd oc nød / huor wor da Christi pine oc død/ O wi bedrøffuede oc falske prester och muncke/ huore kunde wi all den gantske verden bekunckle/met kircke wielse Sielemesser oc aarssdag/huilket wi stedsse brugede til vort behag/her vdaff kunde wi som herrer leffue/oc offuerigheden icke en smaa penning giffue/wi kunde dem tuinge effter vor egen begering oc villge/det er nu saa obenbare wi kunde det icke dølge/Adelens gotz kunde wi oc fra dem met aager fange/ Saa listelige kunde wi met dem omgange/de kunde for oss icke i frede bliffue/fra deris arff oc egen kunde wi dem fordriffue/ O wi forkerede skalcke wi kunde vor ontskaff saa øffue/ at wi kunde de arme legfolk til liff oc siel berøff

